

ВИВЧЕННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ У КОНТЕКСТІ МІЖКУЛЬТУРНОЇ КОМУНІКАЦІЇ

Шкіль А.С., *annashkill@gmail.com*

Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ

Вже у XVIII столітті люди почали замислюватися про взаємозв'язок мови та культури. Навчити людей спілкуватися іноземною мовою як усно так і письмово, а не лише розуміти іноземну мову є досить складним завданням, оскільки спілкування - це не лише усний процес, це процес, який ускладнюється багатьма факторами. Окрім знання мови, його ефективність спілкування залежить також від умов та культури спілкування, правил етикету, знання невербальних виразів (міміки, жестів), тощо.

Для забезпечення ефективного спілкування між людьми різного культурного походження недостатньо подолання лише мовних бар'єрів. Це вимагає подолання і культурних бар'єрів. Всі тонкощі та глибина питань міжмовної та міжкультурної комунікації стають особливо очевидними при порівнянні іноземних мов з рідною мовою та іноземної культури з власною культурою.

Проблема міжкультурної комунікації існує вже давно в процесі вивчення іноземних мов, мовознавці та методисти постійно проводять все нові дослідження. Нещодавно це питання розглядалося з нової позиції - посилити вплив міжкультурного спілкування на студентів, щоб отримати більші результати в вивченні іноземних мов. Недавні дослідження показали, що вивчення мовної комунікації з точки зору міжкультурної комунікації сьогодні є значущим і стає все більш прагматичним.

Для встановлення контактів та вирішення різноманітних проблем іноземні мови, включаючи англійську, можуть бути використані як засіб спілкування в процесі взаємодії з представниками різних національностей та різних культур. Тому рекомендується включати широкий спектр інформації про культуру людей світу у навчальні матеріали з іноземних мов, що допоможе виробити міжкультурний комунікатор, який зможе досягти взаєморозуміння з носіями мови.

Вивчення культурної складової слова є важливою умовою успішного оволодіння іноземною мовою, але, у свою чергу, воно також є частиною більш широкого культурно-історичного значення соціальної реальності, а його поглинання є важливою умовою реалізації мови. Мова повинна використовуватись як засіб спілкування. Мова - це код, що виражає певні поняття, які можуть зрозуміти різні групи людей.

Найголовніше, що мова відображає соціальний досвід людей. Існування певних словникових запасів залежить від реальних потреб людей та реальності їхнього життя. Наприклад, для позначення снігу жителі Чукотки використовують близько 10 термінів, які мають тонкі відмінності, які можуть зрозуміти лише ті, хто постійно спілкується цією мовою.

Сьогодні в процесі викладання іноземних мов необхідно використовувати мову як засіб автентичного спілкування. Концепція викладання іноземної мови зазнає колосальних змін, з більшим акцентом на міжкультурне спілкування. Тому основним завданням викладання іноземних мов сьогодні є викладання функціональних аспектів іноземних мов та більш практичне застосування вивчених іноземних мов.

Позитивне ставлення студентів до вивчення іноземних мов є запорукою успішного навчання, оскільки іноземна мова є не лише предметом, а й освітньою сферою, створюючи умови для засвоєння знань з багатьох інших предметів: історії, географії, літератури, та ін. Темою навчання іноземної мови є не лише сама мова, а й словесна взаємодія мови, культура народу (рідна мова) та певна лінгвістика та лінгвістичні знання. Основною метою іноземної мови як галузі освіти є оволодіння вмінням студентів спілкуватися іноземними мовами, тобто формувати комунікативну компетентність, що визначається як "здатність брати участь у реальному спілкуванні іноземною мовою".

Щоб підготувати студентів до іноземних мов та допомогти їм усвідомити, що вони є частиною міжкультурної взаємодії, необхідно змінити такі методи: викладання іноземних мов, країнознавство та спілкування. Для цього потрібно перейти до проведення практичного навчання та усунути помилкові культурні стереотипи.

Список використаних джерел

1. Барлетт Ф. Человек запоминает // Хрестоматия по общей психологии. / под ред. Ю.Б. Гипперейтер, В.Я. Романова. – 3-е изд, перераб. и доп. – М.: АСТ, 2008. – С. 292 – 303
2. Комарницька Т.М. Кваліфікаційна характеристика вчителя іноземної мови в контексті сучасних наукових, психолого-педагогічних теорій, методів та технологій навчання// Міжнародное співробітництво та університетська освіта: Матеріали міжнародної наукової конференції: Вид-во МФ НАУКА, 2000. – С. 161 – 165.
3. Осипов П.І. Міжкультурна комунікація: проблеми і перспективи.[Електронний ресурс]/П.І. Осипов. – URL: <http://bibl.kma.mk.ua/pdf/zbirnuku/7/8/.pdf>
4. Тер-Минасова С.Г. Язык и межкультурная коммуникация: Учебное пособие. – М.: Слово, 2000. – 298 с.

Науковий керівник: *Іщенко Т.В., старший викладач, кафедра соціально-гуманітарних дисциплін, Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ*